

Sygn. akt V CZ 96/16

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSA Agata Zając

w sprawie z wniosku W. L.

przy uczestnictwie Gminy M.

o zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 10 lutego 2017 r.,

zażalenia wnioskodawczyni na postanowienie Sądu Okręgowego w L.

z dnia 24 października 2016 r., sygn. akt II Ca .../16,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w L. odrzucił na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. skargę kasacyjną wnioskodawczynie w części dotyczącej działki nr 6/3, dla której Sąd Rejonowy w L. prowadzi księgę wieczystą LE1L/...8/0. Przyjął, że wobec braku orzeczenia Sądu Rejonowego i Okręgowego w przedmiocie wniosku o jej zasiedzenie niedopuszczalne było objęcie zakresem zaskarżenia skargi kasacyjnej orzeczenia nieistniejącego.

W zażaleniu na powyższe postanowienie wnioskodawczynie zarzuciła naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. oraz art. 351 k.p.c. i wniosła o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. skarżąca wywodzi z twierdzenia, że Sąd drugiej instancji nie jest uprawniony do badania prawidłowości podstaw kasacyjnych oraz z twierdzenia, że postanowienie Sądu Rejonowego oddalające wniosek objęło całość żądania wnioskodawczynie o zasiedzenie dwóch działek oznaczonych numerami 2/2 i 6/3 i w apelacji zostało ono zaskarżone w całości, co obligowało Sąd Okręgowy do merytorycznego rozpoznania sprawy również w zakresie działki 6/3. Podzielić trzeba argument, że sąd drugiej instancji nie jest uprawniony do oceny prawidłowości wskazanych w skardze kasacyjnej podstaw skargi, lecz błędnie skarżąca utożsamia podstawy skargi kasacyjnej z zakresem zaskarżenia, którego badanie jest obowiązkiem tego sądu. Treść postanowienia Sądu Rejonowego oddalającego wniosek istotnie nie dawała podstaw do złożenia przez wnioskodawczynię wniosku o uzupełnienie postanowienia na podstawie art. 351 k.p.c., jednak Sąd drugiej instancji był związany zakresem zaskarżenia wskazanym w apelacji. Skarżąca wskazała, że zaskarża postanowienie Sądu pierwszej instancji w całości ale w dalszej części apelacji wyjaśniła, że nie wnosi apelacji w zakresie działki nr 6/3 wobec braku rozstrzygnięcia w tym zakresie. Wyraźne oświadczenie co do zakresu zaskarżenia usuwało spod kontroli Sądu Okręgowego prawidłowość postępowania i rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego w zakresie nie objętym apelacją. Na obecnym etapie postępowania irrelewantne procesowo są motywy stanowiące przyczynę takiego stanowiska skarżącej

w postępowaniu apelacyjnym, bo określenie zakresu zaskarżenia pozostaje w wyłącznej kompetencji strony i sąd nie może jej w tym wyręczać ani tego zakresu domniemywać. Prawidłowe jest zatem stanowisko Sądu Okręgowego, że skarga kasacyjna w części dotyczącej działki nr 6/3 jest niedopuszczalna jako wniesiona od nieistniejącego orzeczenia Sądu drugiej instancji.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.

jw

kc